

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1073494/4

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב אליעזר איגרא, הרב שלמה שפירא, הרב צבי בן יעקב

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד אדי שגיא)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד יורם ירקוני)

הנדון: עיכוב החלטה על הרכוש אם נצפה חוסר תום לב בעניין הגירושין

החלטה

בפנינו ערעור על החלטת בית הדין הרבני האזורי בתל אביב יפו מיום י' בשבט תשע"ט (16.1.19), שיש להמתין לפסיקה בנושא הגירושין, וזאת בהעדר הסכמה של המערערת להתגרש, ורק לאחר מכן יינתנו החלטות אופרטיביות בעניין איזון המשאבים.

הצדדים נישאו כדמו"י בשנת 1976. הצדדים חיים בנפרד החל מחודש ספטמבר 2014, ובחודש אפריל 2014 הוגשה תביעת גירושין לבית הדין הרבני בת"א, כשלתביעה זו נכרכו ענייני הרכוש והמזונות.

בדיון שהתקיים בתאריך י"ב בסיון תש"פ (4.6.20), שמע בית הדין את טענות באי כוח הצדדים. בית הדין שאל את המערערת אם היא מוכנה להתגרש, ועל כך השיבה: "כשאני אקבל את כל הנתונים מרואה החשבון". לשאלת בית הדין מה הנפקות לנתונים מהרואה החשבון? השיבה המערערת: "איך יהיה לי זכות ראשונים לקנות?". בית הדין הציע לאישה שייתן לה זכות ראשונים לקנות, אולם המערערת מסרבת להתגרש, למרות שש שנות הפירוד וההליכים המשפטיים הרבים שבין הצדדים. ולמרות רצונה בגירושין.

בית הדין מתרשם שהמערערת אווזת בנישואין כדי להשיג הישגים כלכליים, שהגדול שבהם הוא, להמשיך להתגורר בדירת הצדדים, שלטענת המשיב שוויה כ- 7 מיליון ש"ח, ללא דמי שימוש. ביד אחת רוצה המערערת לפרק את הקשר הכלכלי שנובע מחיי הנישואין וליהנות מקרן ופירות שצבר הבעל, שלגביהן היא רוצה את כל הכסף כאן ועכשיו. מאידך - ביד השנייה היא חפצה לשמר את ה"נישואין על הנייר", מתוך הבנה שהדבר נותן לה הישג כלכלי.

בלומדות יש מושג הנקרא "שני דינים". המערערת רוצה להיות גרושה לצורך חלק מהעניינים הכלכליים הנותנים לה יתרון בפירוק הנישואין, ורוצה להיות נשואה לצורך העניינים הכלכליים האחרים הנותנים לה יתרון בהיותה נשואה, גם וגם, גם נשואה וגם גרושה.

זה הוא המקרה שלשמו נחקק סעיף 5 א (ד) לחוק יחסי ממון בין בני זוג תשל"ג 1973, שבו נאמר: "בית המשפט או בית הדין שנתן פסק דין לאיזון המשאבים, רשאי לעכב את ביצועו, אם סבר כי המבקש פועל בחוסר תום לב בעניין התרת הנישואין".

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בית הדין הרבני האזורי סבר, וכך סבור גם בית הדין דנן, שהמערערת פועלת בחוסר תום לב בנושא הגירושין. וכאמור, היא רוצה לנכס לרשותה את הישגי פרוק השיתוף הכלכלי הנובעים מהגירושין, אך מאידך רוצה היא ליהנות מפירותיו הכלכליים של מוסד הנישואין, כמו המשך מגורים בדירת יוקרה ללא דמי שימוש. בית הדין אכן יעשה לפעמים פירוק שיתוף מדורג, במקרים בהם ניתן לפרק מיד את השיתוף בחלק מהנכסים, אך לא ניתן לעשות כן בכולם, משום שעדיין לא בשלה העת (וכנטען בפנינו שעדיין לא הושלם דו"ח האקטואר). אך אין מקום לערוך פירוק שיתוף רק במקצת הנכסים שניתן לפרק מידיה כשרצונו של המבקש הוא כאמור לעיל.

מדובר במקרה חמור וחריג של חוסר תום לב, והגשת ערעור בידיים לא נקיות, בפרט כשפסק הדין בעניין גירושי הצדדים נמצא על סף סיומו, לאחר שהוגשו סיכומים.

אנו סבורים כי במקרה זה, לא רק שעל הערעור להידחות, אלא יש להשית על המערערת הוצאות לדוגמא בגין התנהלותה.

לאור האמור, אנו דוחים את הערעור.

המערערת תשלם למשיב 20,000 ש"ח הוצאות משפט, כאשר 10,000 ש"ח שהופקדו על ידה בקופת בית הדין בתאריך ז' באדר תש"פ (3.3.20), יינתנו למשיב, ובנוסף תשלם למשיב סכום של 10,000 ש"ח.

במידה ותודיע האישה על הסכמתה להתגרש במתווה בית הדין קמא ותקבל את הגט בתוך 14 ימים, ישקול בית הדין לבטל את החיוב בהוצאות משפט.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום ט"ו בסיון התש"פ (07/06/2020).

הרב צבי בן יעקב

הרב שלמה שפירא

הרב אליעזר איגרא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה